

1/2 • DOST O RUKU

Středa, 16 květen 2018

Před jakým jsem pod tihou zářivku napsala na FB, že jsem právě obdržela dost o ruku a budu vdávat. Tato zpráva strhla lavinu gratulací- smárem k mámu tehdejším partnerovi a několik kondolencí- a zprávy že neukvapuj se, probereme to, od skálních kamarádek, smárem ke mně.

Dneska už vjichni mě, že dost o ruku byla tehdy to poslední, co jsem od něj měla. Ale tenkrát jsem to prostě musela dovysvětlit. Vydala jsem se totiž na premiéru do Brna, a záhybu jsem udělala už na zářivku, kdy jsem zvolila vlak EC Keleti. Je to maarská vlaková dráha, a kdy jsem vkročila do vagonu, jeho podlaha byla pokryta otrávenými toaletními papíry a strop naopak kobercem. Teplota měsažovala 30 stupňů a puch by se byl bál dal krájet.

do Pardubic jsem byla statečná. V Pardubicích si ke mně přišel lesná muška a bylo po ptáčkách. Přijel, a s ním i jeho smrad, který si asi byl vědom a tak záleží z orvaného batěku vyndavat jedno tričko po druhém, dkladně je očihoval a mumlal si: Smerd... nesmerd... nesmerd... nesmerd... Když našel tričko, který dle jeho subjektivního názoru nepáchlo, odešel si ho převléknout na záchod. Ustrojen k namlouvám se vrátil, rozhodil nohy do polohy žehele, jak ho má, otevírá pivo a jal se na mě zrat. Během cca 30 minut zřině došel patrně k názoru, že by žežto jako šlo, vyndal noviny a na jejich okraj záleží psát. Ještě chvíli jsem měla šat v blahé naději, že si třeba páje nákupní seznam do Lidlu. Pak mi ty noviny bohužel podal a já etla tuto zprávu: žežNatočil jsem vlastní CD v Trutnově. Krátké rozhovory s tebou. Dnes. Kdekoli, kdykoli. Tvoje telefonní číslo.

Čtila jsem, jak mi po zádech záleží stákat studeně pot. žežNo jestli to takhle půjde dělat, tak budem za chvíli smrdět oba stejně, kámože, pomyslela jsem si a vrátila mu noviny s marně smávem a rozhodněm, nonverbálně NE. NEepochopil. Záleží se potila. Vytáhl telefon a chvíli na něm něco kutil. Pak mi strčil před obličej displej s předpřipravenou kolonkou na telefonní číslo. Teplota ve vagonu kulminovala, vzduchu už valo.

V tu chvíli na mě našel stá- záleží ze špatně těsně cihlo okna česet proud vody. Zatímco jsem se snažila zclonkou vytvořit těsně, aby se ze mě nestala Miss mokrá košile, lesná muška zas něco smolil na mobilu. Panebože, a už jsme v Brně, modlila jsem se. Asi deset minut před koncem cesty se muška odhodlal k řiznému kroku. S odhodlaněm vrazem mi podal telefon se zprávu: žežVelmi jste mě zaujala. Jste jako dotek mázy. Chci s vámi strávit zbytek života. Rozpaky jsou v tomto předpadě zcela na místě.

Něm, jestli na jeho stá po něm zbyly rozpaky, ale po mně to byla zcela jistě loučička...

A te si předkám, jestli jsem neudělala chybu. Byl si tak jistě. Vyjádřil se pregnantně po hodinové záměsti, aniž by věděl, že neumím vařit, jsem nájladově a lále jako vě. No, a to je celá.

Přiznám se, že jsem mě asem tenhle zážitek donutil hluboce přemýšlet o mém tehdejším vztahu. Opravdu dkladně. Takže te už zas přijímám nabídky k sátku...

NoÄ•nÄ-k
neohroÄ¾enÄ© Ä¾eny